

F. t. l. vedr. ophavsretsloven

telsesforhold og tilfælde, hvor et edb-program er frembragt efter bestilling hos en selvstændig frembringer, omfattes ikke af § 42 a.

Overgangen af ophavsret til arbejdsgiveren omfatter ikke alene de i lovens § 2 nævnte økonomiske rettigheder, men også ophavsmandens rettigheder efter § 3.

Den stedfundne overgang af ophavsrettigheder forbliver i kraft efter ansættelsesforholdets ophør.

Uanset den foreslåede overgang af rettigheder til arbejdsgiveren bør afgørelsen af alle relevante rets- tekniske spørgsmål, som fx beregning af beskyttelsestid, bestemmes efter frembringerens forhold i overensstemmelse med lovens almindelige regler, herunder også bestemmelsen i lovens § 44. Efter § 44, stk. 1, gælder det, at når et værk er offentliggjort uden angivelse af ophavsmandens navn, alment kendte pseudonym eller mærke, varer ophavsretten, indtil 50 år efter forløbet efter udgangen af det år, da værket blev offentliggjort.

Til nr. 13

Forslaget er af redaktionel karakter. Ved ændringsloven af 6. juni 1985 blev § 45, stk. 1, om beskyttelse af udøvende kunstnere ændret, således at beskyttelsen ikke kun gælder for udsendelse og kabelviderespredning af deres umiddelbare fremførelser ("live performances"), men også for udsendelse af optagelser af deres fremførelser. Samtidig blev den i bestemmelsens stk. 2 nævnte beskyttelsestid for udøvende kunstnere hævet fra 25 år til 50 år. Siden ændringslovens vedtagelse er Kultur- og Kommunikationsministeriet blevet opmærksom på, at beskyttelsestidsbestemmelsen i § 45, stk. 2, ved en redaktionel fejl ikke blev gjort anvendelig såvel på kopiering af optagelser af udøvende kunstneres præstationer som på udsendelse af og samtidig kabelviderespredning af sådanne optagelser. Det foreslås derfor, at beskyttelsestiden på 50 år ved en præcisering af § 45, stk. 2, kommer til at gælde også for udsendelse af optagelser af udøvende kunstneres præstationer i radio og fjernsyn, jf. § 45, stk. 1, pkt. b. Det bemærkes, at der ikke herved sker nogen ændring i den generelle licensordning efter § 47 for brug af grammofonplader i radio og TV m.v.

Til nr. 14

Forslaget indebærer en præcisering af, at edb-programmer ikke skal være omfattet af den kortvarige katalogbeskyttelse efter § 49. Desuden indebærer forslaget, at teater- og udstillingsprogrammer m.v. kun er omfattet af beskyttelsen, hvis de kan siges at sam-

menstille et større antal oplysninger. Det bemærkes, at eventuelt artikelstof i sådanne programmer vil kunne nyde beskyttelse som litterære værker.

Til nr. 15

Ministeriet er blevet opmærksom på, at henvisningen til § 55, stk. 7, i den gældende lovs § 53, stk. 2, efter de i 1985 gennemførte lovændringer ikke er korrekt. Det foreslås derfor, at henvisningen ændres til »§ 55 e, stk. 3«.

Til nr. 16

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede indføjelser af et nyt stk. 2 i § 22 a, jf. lovforslagets nr. 7.

Til nr. 17

Efter forslaget § 25 a, stk. 6, er den, der erhvervsmæssigt sælger kunstværker, som berettiger til vederlag i medfør af § 25 a, stk. 1, forpligtet til at fremsende opgørelse over stedfundne salg til den i § 25 a, stk. 5, nævnte organisation. Det foreslås, at undladelse af at indsende den nævnte opgørelse skal kunne medføre bødestraf efter bestemmelsen i § 55 a.

Til nr. 18

Ministeriet er blevet opmærksom på, at den i § 56, stk. 1, foretagne henvisning til § 55 efter de i 1985 gennemførte lovændringer er ufuldstændig. Det foreslås derfor, at henvisningen suppleres med en henvisning til §§ 55 a og b.

Til nr. 19

Til stk. 4

I forholdet til udenlandske ophavsmænd finder ministeriet ikke, at der for så vidt angår vederlagsretten efter § 25 a (følgeretten) er behov for at lade den umiddelbare anvendelse af loven være særligt vidtgående. Navnlig vil det ikke være hensigtsmæssigt at anvende det såkaldte udgivelseskriterium for beskyttelsen, således at udenlandske kunstnere kunne kræve følgeretsvederlag, hvis deres værker først var udgivet i Danmark. I konsekvens heraf omfatter retten i § 25 a kun værker af personer, som er danske statsborgere, eller som har fast bopæl her i landet.

For så vidt angår udenlandske statsborgeres rettigheder indeholder den gældende lov i § 60 en hjemmel for, at der ved kgl. anordning under forudsætning af gensidighed kan ske udvidelser af lovens rækkevidde. Denne hjemmel vil også få virkning for følgeretten, og Bernerkonventionens særlige regler om materiel gensidighed vil således kunne finde udtryk i de